Yargıtay HGK E.2025/376 K.2026/129 (25.02.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/376 E. , 2026/129 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/309 E., 2025/296 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin 26.09.2024 tarihli ve

2023/4864 Esas, 2024/4122 Karar sayılı bozma kararı

Taraflar arasındaki tapu iptali ve tescil, mümkün olmadığı takdirde taşınmazın rayiç bedelinin tahsili davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulüne karar verilmiştir.

Kararın davalı vekili tarafından istinaf edilmesi üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulüne, İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılmasına yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekilinin temyizi üzerine Yargıtay 7. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin damadı olan davalının OYAK (Ordu Yardımlaşma Kurumu) üyesi olduğunu ve kendisi için Oyak Buca konutlarından taksitle bir konut satın aldığını, bütün OYAK üyelerine bu konutlardan ikinci kez satın alabilme hakkı tanındığını, bunun üzerine müvekkilinin dava konusu taşınmazın bedelini OYAK'a ödenmek üzere davalıya ödeyeceği, davalının da kendi adına satın alacağı ikinci konutun tapusunu daha sonra müvekkiline devredeceği hususunda tarafların sözlü olarak anlaştıklarını, bu doğrultuda müvekkilinin dava konusu taşınmaz bedelinin tamamını elden peşin olarak davalıya ödediğini, davalının bu bedeli OYAK'a yatırarak dava konusu taşınmazı Aralık 2016 tarihinde satın aldığını, bundan bir kaç ay sonra da tapu tescil işlemlerinin yapıldığını, müvekkilinin 2017 yılı Ağustos ayından itibaren dava konusu taşınmazda ikamet etmeye başladığını, ancak davalı tarafından tapunun kendisine devredilmediğini ileri sürerek davalı adına kayıtlı bulunan İzmir ili, Buca ilçesi, ... Mahallesi, 81 93... parsel sayılı taşınmazdaki 4 numaralı bağımsız bölümün tapu kaydının iptali ile müvekkili adına tesciline karar verilmesini talep etmiş, ıslah dilekçesi ile de bu taleplerinin reddi hâlinde taşınmazın rayiç bedelinin davalıdan tahsili isteminde bulunmuştur.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davacının dava konusu taşınmazda kiracı olduğunu, müvekkilinin akrabalık ilişkileri gereğince yazılı bir kira sözleşmesi yapmadığını, davacıya kira borcunun ödenmesi için ihtarname keşide edilmesinin akabinde açılan bu davanın hukuki dayanaktan yoksun olduğunu belirtilerek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İzmir 7. Asliye Hukuk Mahkemesinin 13.04.2023 tarihli ve 2021/401 Esas, 2023/167 Karar sayılı kararı ile; davacı iddiasının kapsamı ve niteliğiyle uyumlu olarak kendisine ait Eskişehir ili, ... ilçesi, ... Mahallesi, 152 parselin 12.05.2016 tarihinde dava dışı ...'a satıldığı, tanık beyanı ile gerçekteki satış bedelinin 100.000,00 TL olduğu ve ...'ın 12.05.2016 tarihinde "... 152 parsel numaralı arsa bedeli" şeklinde açıklama yaparak 98.000,00 TL'yi davalı adına havale ettiği dikkate alındığında bu havale dekontu delil başlangıcı kabul edilmek suretiyle davacı tarafın tanık dinletme talebinin kabulüne karar verildiği, davacı iddiası, tanık beyanları ve tanık beyanlarını doğrular nitelikte davacıya ait devre mülklerin satışına ilişkin tapu kayıtları, dosya içerisine alınan ve bu kayıtlarla uyumlu olan banka dekontları değerlendirildiğinde, davaya konu taşınmazın davacı namına, dava dışı OYAK'dan mülkiyetinin edinilmesine müteakip davacıya devredilmek üzere satın alındığının anlaşıldığı gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir. IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 13.09.2023 tarihli ve 2023/1275 Esas, 2023/1199 Karar sayılı kararı ile; İlk Derece Mahkemesince davacı tarafından sunulan banka dekontları delil başlangıcı kabul edilip davacı tanıkları dinlenmek suretiyle davanın kabulüne karar verildiği, davalının banka hesabına yatırılan paralara ilişkin dekontların dava konusu ilişki ile ilgili olduğunun saptanması hâlinde delil başlangıcı teşkil edeceği ve çekişmenin giderilmesinde göz ardı edilemeyeceği, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 202. maddesi hükmü gereğince delil başlangıcı sayılabilecek belgelerin bulunması hâlinde tanık dinlenmesinin mümkün olduğu, ne var ki dosya içerisinde davalı tarafın elinden çıkmış bir belge bulunmadığı gibi dava dışı ...'ın davalıya gönderdiği paranın dava konusu taşınmazla ilgili olduğuna dair dekontta bir açıklama yer almadığı, dosyaya sunulan dekontların dava konusu ile ilgisinin ispat edilemediği anlaşıldığından bu kayıtların delil başlangıcı sayılmasının mümkün olmadığı, dolayısıyla davacının inançlı temliki yazılı delil veya delil başlangıcı ile kanıtlayamadığı, dava dilekçesinde yemin deliline dayanmadığı gibi ıslah dilekçesinde delil listesini ıslah ettiğine dair bir beyanının da bulunmadığı, bu durumda ispat edilemeyen davanın reddine karar verilmesi gerekirken kabulüne karar verilmesinin doğru olmadığı gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesince verilen kararın kaldırılmasına, yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın reddine karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından temyiz isteminde bulunulmuştur.

2. Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin 26.09.2024 tarihli ve 2023/4864 Esas, 2024/4122 Karar sayılı kararı ile;

“…Bu ilkeler ışığında somut olaya gelince; davacı, davalı ile yaptıkları sözlü anlaşma gereği, dava konusu taşınmaz için ödenen paraların kendisi tarafından elden davalıya ödendiğini ve yine bir kısım paranın da dava dışı ... tarafından davalıya gönderildiğini ileri sürmüştür. İlk Derece Mahkemesince dava dışı ... tarafından davalıya gönderilen para dekontu delil başlangıcı kabul edilerek tanık dinlenmiş ve davanın kabulüne karar verilmiştir. Davalı vekilinin ilgili kararı istinaf etmesi sonucunda Bölge Adliye Mahkemesince ... tarafından davalıya gönderilen para dekontunun delil başlangıcı olarak kabul edilemeyeceği

gerekçesiyle hüküm kaldırılmış ve davanın reddine yönelik yeni hüküm kurulmuştur.

Dosyada davacı iddiası ile uyumlu olarak; davacı ve eşine ait bir kısım taşınmazların dava konusu taşınmazın satın alımından kısa bir süre önce 3. şahıslara satılıp tapu devir işlemlerinin yapıldığı, bu taşınmazlardan Eskişehir ili, ... ilçesi, ... Mahallesi, 152 parsel sayılı taşınmazın 12.05.2016 tarihinde dava dışı ...'a 31.000,00 TL bedelle satıldığı, taşınmazı satın alan ...'ın satış günü olan 12.05.2016 tarihinde "... 152 parsel numaralı arsa bedeli" açıklaması ile 98.000.00 TL parayı davalı adına havale ettiği, ... Asliye Hukuk Mahkemesindeki talimat duruşmasında tanık olarak alınan beyanında ise, "bu tarlayı satma işlemleri ile davalı ... ilgileniyordu. Ben taşınmazı Nisan 2016 tarihinde 100.000,00 TL bedel ile satın aldım. Bu paranın 98.000,00 TL'sini davalı ...'ın banka hesap numarasına havale ettim. 2.000,00 TL'sini de elden yine ...'e kapora olarak vermiştim..." dediği, dosya kapsamında davalının kendisine gönderilen 98.000,00 TL paranın neye istinaden gönderildiğine ilişkin bir beyanının bulunmadığı anlaşılmıştır. O halde; Hukuk Muhakemeleri Kanunu 169 uncu maddesi kapsamında davalının isticvap edilerek, dava dışı ... tarafından kendisine gönderilen 98.000,00 TL için beyanının alınması ve sonucuna göre, davacının asıl talebi ile terditli olarak talep ettiği alacak talebi hakkında bir karar verilmesi gerekirken, bu hususlar yerine getirilmeden İlk Derece Mahkemesi kararının kaldırılarak, davanın reddine karar verilmesi doğru görülmemiş ve bu sebeple hükmün bozulması gerekmiştir…” gerekçesiyle karar oy çokluğuyla bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; önceki gerekçe tekrar edilerek direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararına karşı süresi içinde davacı vekili tarafından temyiz isteminde bulunulmuştur.

B. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili; dava konusu taşınmazın bedelini tedarik etmek için müvekkilinin ve eşinin bir kısım taşınmazlarını dava konusu taşınmazın davalı adına yapılan tescil tarihinden hemen önce sattığını, Mahkemece celp edilen banka dekontlarının, dava konusu taşınmaz bedelinin temini için davalıya yapılan ödemeleri gösteren delil başlangıcı olarak kabul edilmesi gerektiğini, taşınmazın güncel bedelinin tahsiline karar verilmesi yönündeki tazminat talebinin istinaf mahkemesince hiç değerlendirilmediğini, davalının banka hesabına havale edilen 98.000,00 TL ile ilgili beyanının alınması ve sonucuna göre karar verilmesi gerektiğini ileri sürerek kararın bozulmasını talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; inançlı işlem hukuksal nedenine dayalı tapu iptali ve tescil, olmadığı takdirde taşınmazın rayiç bedelinin tahsili istemiyle açılan eldeki davada, dava dışı ... tarafından davalıya gönderilen para dekontların delil başlangıcı olarak kabul edilerek inanç sözleşmesinin “tanık” dahil her türlü delille ispat edilip edilemeyeceği, buradan varılacak sonuca göre Hukuk Muhakemeleri Kanunu’nun 169. maddesi kapsamında davalının isticvap edilerek, dava dışı ... tarafından kendisine gönderilen 98.000,00 TL için beyanının alınmasının gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

4721 sayılı Türk Medenin Kanunu'nun (4721 sayılı Kanun) 6. maddesi,

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 172., 189., 190., 191.,200., 202. maddeleri.

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nun 26. maddesi.

2. Değerlendirme

1. Uyuşmazlığın çözümü için öncelikle konu ile ilgili yasal düzenleme ve kavramların kısaca açıklanması gerekmektedir.

2. Türk Hukukunda inançlı işlemleri doğrudan düzenleyen bir kanun hükmü bulunmamaktadır. Ancak uygulama ve öğretide, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu’nun 26. (mülga 818 sayılı Borçlar Kanunu’nun 19.) maddesinde yer alan “sözleşme özgürlüğü” ilkesi kapsamında inançlı sözleşmelerin düzenlenebileceği ve geçerliliği kabul edilmektedir. İnançlı işlemlerde inanan ve inanılan taraf, inanç sözleşmesinin konusunun önce inanılana geçmesi; ardından inanana geri dönmesi hususunda anlaşırlar. Hukuk Genel Kurulunun 17.05.2000 tarihli ve 2000/2-888 Esas, 2000/885 Karar sayılı kararında belirtildiği gibi inançlı işlemler, bir kimsenin menfaatinin başkası tarafından korunması veya teminat sağlamak amacıyla ona bazı hakları ciddi olarak devrettiği, ancak hakları iktisap edenin bunlardan doğan bazı yetkileri hiç kullanmaması, bazılarını da ancak önceden hak ve hâlen menfaat sahibi olanın gösterdiği biçimde kullanmak zorunda olması hususunda tarafların anlaştığı işlemlerdir. Görüleceği üzere inançlı işlem güven esasına dayanan bir hukuki işlemdir.

3. İnanç sözleşmesi, inananla inanılan arasında yapılan, onların hak ve borçlarını belirleyen, inançlı muamelenin sona erme sebeplerini ve devredilen hakkın, inanılan tarafından inanana geri verme (iade) şartlarını içeren borçlandırıcı bir muameledir. Bu sözleşme, taraflarının hak ve borçlarını kapsayan bağımsız bir akit olup, alacak ve mülkiyetin naklinin hukuki sebebini teşkil eder.

4. İnançlı işlemin konusunu devri mümkün olan her türlü malvarlığı değeri teşkil edebilir. Bu hak, bir aynî hak veya bir alacak hakkı olabileceği gibi fikir veya sanat eseri üzerindeki bir hak da olabilir. Bu itibarla, taşınırların, taşınmazların, alacakların, hisse senedine bağlanmış veya bağlanmamış şirket paylarının, fikrî hakların, bir ticari işletmenin inançlı işleme konu edilmesi mümkündür.

5. Ancak Türk hukukunda taşınmazlara ilişkin tasarruf işlemleri resmî şekilde yapılabildiğinden taşınmaz mallar ya da şekle bağlı akitlerde, inanç sözleşmelerinin ne gibi hukuki sonuç doğuracağı ve sözleşmede öngörülen koşulların gerçekleşmesi hâlinde, taşınmaz mülkiyetinin naklinin sebebini oluşturup oluşturmayacağı, eski hukuka göre mümkün ve geçerli olan muvazaa ve nam-ı müstear iddialarının, Medeni Kanun’un yürürlüğünden sonra taşınmaz mallar hakkında dinlenip dinlenemeyeceği 05.02.1947 tarihli ve 20/6 sayılı Yargıtay İçtihadı Birleştirme Kararında tartışılmış ve sonuçta, “nam-ı müstear davalarının mesmu ve yazılı delil ile ispatının caiz olduğuna” hükmedilmiştir.

6. Görüleceği üzere inanç sözleşmesinin yazılı biçimde yapılması ve bu belgenin sözleşmeye taraf olanların imzasını içermesi gerekli olup yazılı şeklin bir ispat koşulu olduğu 05.02.1947 tarihli ve 20/6 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararının gereğidir. Ancak inançlı işlemin yazılı delilini oluşturan inanç sözleşmesinin varlığını, bu işlem nedeniyle iade, tazminat veya sözleşmenin feshini isteyen tarafın TMK'nın 6 ve HMK'nın 190/1. maddelerinde düzenlenen genel hükümler uyarınca ispat etmesi gerekmektedir. Diğer bir anlatımla, ispat yükü inançlı bir işlemin varlığını ileri süren ve bundan dolayı kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir.

7. Uygulamada, açıklanan nitelikte bir yazılı delil bulunmasa bile yanlar arasında delil başlangıcı niteliğinde bir belge varsa, inanç sözleşmesinin tanık dahil her türlü delille kanıtlanabileceği kabul edilmektedir (Hukuk Genel Kurulunun 28.12.2005 tarihli ve 2005/14-677 Esas, 2005/774 Karar; 14.11.2019 tarihli ve 2017/1-1254 Esas, 2019/1197 Karar sayılı kararları). Yazılı delil veya delil başlangıcı yoksa inanç sözleşmesinin ikrar (HMK'nın 188. maddesi) ve yemin (HMK'nın 225 ve devamı maddeleri) gibi kesin delillerle de ispat edilmesi olanaklıdır.

8. İnanç sözleşmesinin hukuki mahiyeti ve ispatına ilişkin bu genel açıklamalardan sonra somut olaya gelindiğinde, Bölge Adliye Mahkemesi ile Özel Daire arasındaki uyuşmazlık konusunun davalıya gönderilen para dekontlarının delil başlangıcı niteliğinde kabul edilip edilemeyeceği hususuna münhasır olması nedeniyle bu bağlamda yapılacak değerlendirme için öncelikle "delil başlangıcı" kavramının açıklanmasında yarar bulunmaktadır.

9. İspat, bir olayın veya hukuksal durumun varlığı veya yokluğu hakkında hâkimde kanaat uyandırmak için girişilen, ispat yükü üzerinde olan tarafın deliller vasıtasıyla yürüttüğü inandırma faaliyeti olup 6100 sayılı Kanun'un 190. maddesi gereğince ispat yükü, kanunda özel düzenleme bulunmadıkça, iddia edilen vakıaya bağlanan hukuki sonuçtan kendi lehine hak çıkaran tarafa aittir. Karşı tarafın, iddianın gerçek olmadığı konusunda delil sunması ispat yükünü üzerine aldığı sonucunu doğurmaz (HMK md. 191).

10. İspat yükü üzerine düşen taraf ancak ispata “elverişli” deliller ile iddiasının haklılığını kanıtlayabilir. Nitekim kanun koyucu 6100 sayılı Kanun'un 200. maddesinde belli miktarın üzerindeki uyuşmazlıklar yönünden bir hakkın doğumu, düşürülmesi, devri, değiştirilmesi, yenilenmesi, ertelenmesi, ikrarı ve itfası amacıyla yapılan hukuki işlemlerinin senetle ispatını zorunlu kılmış olup bu miktar dâhilinde kalan bir alacağın takdiri bir delille ispatı mümkün olmayacaktır.

11. Bununla birlikte senetle, daha doğru bir anlatımla kesin delille ispatı gereken bir hukuki işlem hakkında bir delil başlangıcı varsa, bu hâlde 6100 sayılı Kanun'un 202. maddesinin "Senetle ispat zorunluluğu bulunan hâllerde delil başlangıcı bulunursa tanık dinlenebilir" şeklindeki 1. fıkrası gereği tanıkla ispat imkânı doğacaktır.

12. Kanun koyucu anılan maddenin 2. fıkrasında delil başlangıcı kavramının tanımını "..iddia konusu hukuki işlemin tamamen ispatına yeterli olmamakla birlikte, söz konusu hukuki işlemi muhtemel gösteren ve kendisine karşı ileri sürülen kimse veya temsilcisi tarafından verilmiş veya gönderilmiş belge" şeklinde yapmıştır.

13. Türk Hukuk Lûgatında belge “Bir gerçeği doğrulayan yazı, fotoğraf, resim, film vb. (kanıt)” olarak tanımlanmıştır (doktrindeki bir esere atıf).

14. Öncelikle belirtmek gerekir ki, mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu’nda (HUMK) yer almayan “belge” kavramı ilk kez 6100 sayılı Kanunun “İspat ve Deliller” başlıklı 4. kısmının “Belge ve Senet” başlıklı 2. bölümünde düzenlenmiştir. 6100 sayılı Kanun'un “Belge” başlıklı 199. maddesi “Uyuşmazlık konusu vakıaları ispata elverişli yazılı veya basılı metin, senet, çizim, plan, kroki, fotoğraf, film, görüntü veya ses kaydı gibi veriler ile elektronik ortamdaki veriler ve bunlara benzer bilgi taşıyıcıları bu Kanuna göre belgedir” şeklindedir.

15. Delil başlangıcının bulunması durumunda artık senetle ispat zorunluluğunun istisnası olarak o hukuki işlem hakkında tanık dinlenebilir.

16. Hukuk Muhakemeleri Kanununda, mülga 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun (HUMK) 292. maddesinden farklı olarak “yazılı delil başlangıcı” ibaresindeki “yazılı” kelimesi benimsenmemiş ve “delil başlangıcı” ibaresi kullanılmış olmakla, HMK düzenlemesine göre artık bir belgenin delil başlangıcı olabilmesi için yazılı olması şartı

aranmayacaktır.

17. Bu açıklamalar ışığında somut olay incelendiğinde; davacı daha sonra kendi adına tescil edilmesi koşuluyla davalı damadı tarafından satın alınan taşınmaz için ödenen paraların kendisi tarafından elden davalıya ödendiğini, kendisinin ve eşinin taşınmaz bedelini karşılayabilmek amacıyla bir kısım taşınmazlarını sattıklarını, bu nedenle bir kısım paranın da kendilerinden taşınmaz satın alan dava dışı ... tarafından davalıya gönderildiğini ileri sürmüştür. İlk Derece Mahkemesince dava dışı ... tarafından davalıya gönderilen para dekontu delil başlangıcı kabul edilerek tanık dinlenmiş ve davanın kabulüne karar verilmiştir. Davalı vekilinin ilgili kararı istinaf etmesi sonucunda Bölge Adliye Mahkemesince ... tarafından davalıya gönderilen para dekontunun delil başlangıcı olarak kabul edilemeyeceği gerekçesiyle hüküm kaldırılmış ve davanın reddine yönelik yeni hüküm kurulmuştur.

18. Dosyada davacı iddiası ile uyumlu olarak; dava konusu taşınmaz bedelinin tedariki için davacı ve eşinin bir kısım taşınmazlarını dava konusu taşınmazın davalı adına yapılan tescil tarihinden hemen önce üçüncü şahıslara satılıp tapu devir işlemlerinin yapıldığına dair kayıtların bulunduğu, bu taşınmazlardan Eskişehir ili, ... ilçesi, ... Mahallesi, 152 parsel sayılı taşınmazın 12.05.2016 tarihinde dava dışı ...'a satıldığı, taşınmazı satın alan ...'ın satış günü olan 12.05.2016 tarihinde "... 152 parsel numaralı arsa bedeli" açıklaması ile 98.000,00 TL'yi davalı adına havale ettiği, ... Asliye Hukuk Mahkemesindeki talimat duruşmasında tanık olarak alınan beyanında ise, "bu tarlayı satma işlemleri ile davalı ... ilgileniyordu. Ben taşınmazı Nisan 2016 tarihinde 100.000,00 TL bedel ile satın aldım. Bu paranın 98.000,00 TL'sini davalı ...'ın banka hesap numarasına havale ettim. 2.000,00 TL'sini de elden yine ...'e kapora olarak vermiştim..." dediği ancak dosya kapsamında davalının kendisine havale edilen 98.000,00 TL paranın neye istinaden gönderildiğine ilişkin bir beyanının bulunmadığı anlaşılmaktadır.

19. Hâl böyle olunca Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 169. maddesi kapsamında davalının isticvap edilerek, dava dışı ... tarafından kendisine gönderilen 98.000,00 TL için beyanının alınması ve sonucuna göre davacının asıl talebi ile terditli olarak talep ettiği alacak talebi hakkında bir karar verilmesi gerekirken, bu husus yerine getirilmeden davanın reddine karar verilmesi doğru değildir.

20. Hukuk Genel Kurulunda yapılan görüşmeler sırasında, inançlı işlemin yazılı delille ispat edilemediği, dekontlarda ise dava konusu taşınmazla ilgili olduğu yönünde bir açıklama bulunmadığı, bu nedenle delil başlangıcı sayılamayacağı için tanık delili ile iddianın ispat edilemeyeceğine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının usul ve yasaya uygun olduğu ve hükmün onanması gerektiği; davalının hakkında yapılan FETÖ soruşturması kapsamında alınan beyanı, taşınmazın davalıya teslim edilmiş olması ve tüm dosya kapsamı değerlendirilerek kararın bu gerekçeyle bozulması gerektiği; davada dayanılan hukuksal nedenin inançlı işlem olarak nitelenemeyeceği, ihtilafın muvazaalı işlemden kaynaklandığı ancak davacının kendi muvazaasına dayanarak talepte bulunamayacağı gerekçesiyle kararın değişik gerekçeyle onanması gerektiği yönünde görüşler ileri sürülmüşse de, bu görüşler Kurul çoğunluğu tarafından benimsenmemiştir.

21. O hâlde Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırı olup direnme kararı bozulmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı 6100 sayılı Kanun'un 371. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın 6100 sayılı Kanun'un 373. maddesinin 2. fıkrası uyarınca kararı veren İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 14. Hukuk Dairesi gönderilmesine,

25.02.2026 tarihinde yapılan görüşmede oy çokluğuyla kesin olarak karar verildi.